718/05

Den 16. februar 2005 blev i sag nr. 64.587:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem Finansforbundet har en ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har på baggrund af de lægelige oplysninger i sagen, herunder en speciallægeerklæring udarbejdet den 30/1 2004 af H.B.P., speciallæge i neuromedicin, fastsat klagerens méngrad til 5 %.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har fastsat méngraden ud fra den nævnte speciallægeerklæring, som efter klagerens opfattelse indeholder fejl og mangler og dermed giver et misvisende billede af hans helbredstilstand. Således påstår klageren selskabet tilpligtet at få udarbejdet en ny speciallægeerklæring samt sørge for, at speciallæge H.B.P. - efter fornyet konsultation - udfærdiger en speciallægeerklæring uden de nuværende fejl og mangler.

Klageren har tillige tegnet ulykkesforsikring i tre andre selskaber, som også - bl.a. på baggrund af speciallægeerklæringen af 30/1 2004 - har fastsat méngraden til 5 %. Disse tre afgørelser er ligeledes indbragt for nævnet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 6/9 2002 anmeldte, at han havde slået halebenet og lænderyggen, idet han havde sat sig på et bord, der braste sammen under ham.

Selskabet anerkendte ved skrivelse af 7/9 2002 forholdet som en dækningsberettigende skade og meddelte samtidig, at skaden ville udløse en erstatning, hvis klageren havde fået et varigt mén på mindst 5 %.

Til brug for sin vurdering af sagen indhentede selskabet kopi af invaliditetsattest og de lægelige journaler fra det lokale sygehus.

Den 29/10 2002 fik klageren foretaget en MR-scanning af lænderyggen. Herom hedder det i journalen bl.a.:

> "Der ses let sinistrokonveks scoliose samt discusdegenerationer på samtlige lumbale niveauer.
>
> Discus L1, L2 og L3 er signalfattige samt i varierende grad let højdereducerede.
> Der er protrusion af bagkanterne på disse niveauer, mest udtalt sv.t. IVL1 / L2, men ingen tegn på spinal- eller foraminære stenose.
> Diskret Modic type I forandringer på niveau L2 / L3.
>
> Sv.t. IVL4 /L5 er der sort og betydelig højdereduceret discus, protrusion af bagkanten i hele circumferencen samt ret udtalte Modic type I forandringer ved endepladerne.
> Corpus L4 er muligvis let roteret til ve. i forhold til corpus L5.
> Man har indtryk af, at der er snævre pladsforhold i hø. foramina pga. discusprotrusion med mulig påvirkning af rod 4 dxt.
> Ingen spinalstenose. Kun let facetledshypertrofi.
>
> Discus L5 er ligeledes signalfattig, men uden væsentlige højdereduktion. Der er let asymmetrisk protrusion af bagkanten med let ve.-sidig overvægt.
> Normale forhold i foramina samt intraspinalt."

I invaliditetsattest af 27/8 2003 har klagerens læge beskrevet klagerens helbredstilstand således:

"1, Hvilke klager fremfører tilskadekomne?

Nærmest konstante lænderygsmerter med udstråling til hø. UE. Generne forværret efter fald for ca. 1 år siden.

2. Hvilke forandringer som følge af ulykkestilfældet kan påvises ved objektiv undersøgelse?

Nedsat bevægelighed i lænderyggen samt lidt ændret følesans på hø. ben."

Selskabet henviste herefter klageren til undersøgelse hos H.B.P., speciallæge i neuromedicin. Af speciallægeerklæringen af 30/1 2004 fremgår bl.a.:

"***Resume***

53-årig mand, der for lidt over halvandet år siden som pådrog sig et middelsvært, direkte traume af halebenet og et indirekte, axialt traume af lænderyggen med påfølgende lokale smerter. … Har forud for rygtraumet haft problemer med lænderyggen og blev i perioden 16.08.02 til 09.05.03 vurderet i ortopædkirurgisk ambulatorium, S. Sygehus … på mistanke om lumbal spinalstenose/discusprolaps. Man fandt alene udtalt *discusdegeneration mellem L4 og L5.*

Klienten er i fuldt arbejde med normal lønindkomst, men må dagligt tage skånehensyn til ryggen i et sådant omfang, at han ikke kan overkomme de samme praktiske gøremål som før tilskadekomsten.

…

Ved min klinisk neurologiske undersøgelse finder jeg klienten præget af palpations- og perkussionsømhed i ryggen ved den lumbo-sacrale overgang. Herudover er undersøgelsen normal."

Efter modtagelse af speciallægeerklæringen meddelte selskabet ved skrivelse af 4/3 2004, at det ud fra de lægelige akter havde vurderet, at ulykken havde medført et varigt men på 5 %.

I skrivelse af 7/6 2004 til selskabet meddelte klageren, at speciallægeerklæringen udarbejdet af H.B.P. indeholdt fejl, mangler og misforståelser, hvorfor det var klagerens op-

fattelse, at selskabets vurdering af méngraden ikke var sket på et korrekt og fyldestgørende grundlag. Til støtte herfor henviste klageren til sin skrivelse af 1/6 2004 til H.B.P., hvori han havde anmodet speciallægen om at rette den udarbejdede speciallægeerklæring. Af skrivelsen fremgår det, at klageren bl.a. var utilfreds med, at speciallægen ikke havde anført i sin erklæring, at klageren havde gået til massage og genoptræning af sin ryg, at han havde mange smerter i ryggen, når han vågnede om morgenen, og at han havde været sygemeldt fire dage i 2002 og ni dage i 2003 som følge af smerterne i ryggen. Klageren fremlagde desuden en kopi af journalen fra den MR-scanning, han fik foretaget den 5/3 2004, og som ifølge den behandlende læge - i modsætning til speciallægeerklæringen - viste, at der er udtalt discusdegeneration mellem L4 og L5.

Efter modtagelse af klagerens kritik af speciallægeerklæringen forelagde selskabet endnu en gang sagen for selskabets lægekonsulent, der fastholdt den fastsatte méngrad på 5 %. Samtidig gjorde selskabet klageren opmærksom på, at han - mod betaling af et honorar på 5.000 kr. - kunne få forelagt uenigheden om den fastsatte méngrad for Arbejdsskadestyrelsen til bindende afgørelse for begge parter.

Klageren har over for nævnet udtrykt utilfredshed med selskabets afgørelse. Til støtte herfor har klageren udførligt redegjort for, hvorledes problemerne med ryggen i stærkt omfang påvirker hans familie-, arbejds- og fritidsliv.

Selskabet har over for nævnet fastholdt den fastsatte méngrad. Således anfører selskabet i skrivelse af 23/9 2004 til nævnet bl.a.:

> "Der er ifølge vores lægekonsulenter ikke grundlag for, at få foretaget fornyet speciallægeundersøgelse. Der er ved vurdering af méngraden også lagt vægt på de rettelser kunden havde til speciallægeerklæringen, og disse rettelser vil ikke føre til en højere fastsat méngrad.
>
> I øvrigt er der også ved vurdering af méngraden lagt vægt på, at vores kunde gennem en årrække har haft intermitterende lænderygsproblemer.
>
> Samtidig gør vi opmærksom på, at i henhold til forsikringsbetingelsernes side 5, pkt. 6.7, fastsættes méngraden - uden hensyn til den forsikredes erhverv eller sociale si-

tuation - efter den medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger om skadens medicinske omfang."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6. Invaliditetsdækning**

…

6.7. Méngraden fastsættes - uden hensyn til den forsikredes erhverv eller sociale situation - efter den medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger om skadens medicinske omfang i henhold til den invaliditetsskala, der er aftalt mellem Finansforbundet og Tryg-Baltica …

Uenighed om méngraden (voldgift)

6.22. Både forsikrede og selskabet kan forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen ved uenighed om den af selskabet fastsatte méngrad. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter.

6.23. Den af parterne, der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, betaler de omkostninger, der er forbundet hermed, herunder udgifter til yderligere lægeerklæringer. Ændrer Arbejdsskadestyrelsen den af selskabet fastsatte méngrad til fordel for forsikrede, betales omkostningerne altid af selskabet."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder - henset til de lægelige oplysninger i sagen - ikke noget grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til 5 %. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en rent medicinsk vurdering.

Nævnet finder, at klageren ikke har sandsynliggjort, at speciallægeerklæring udarbejdet den 30/1 2004 af speciallægen i neuromedicin har været behæftet med fejl og mangler, der har haft betydning for fastsættelse af méngraden på 5 %. Nævnet finder således

heller ikke grundlag for at pålægge selskabet at indhente yderligere speciallægeundersøgelser.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson